

Határozatok Tára

C-137/15. sz. ügy

María Pilar Plaza Bravo
kontra
Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco [Spanyolország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — 79/7/EGK irányelv — 4. cikk, (1) bekezdés — A férfi és női munkavállalók közötti egyenlő bánásmód — Részmunkaidőben foglalkoztatott, főként női munkavállalók — A munkanélküli-ellátás legmagasabb összegét előíró nemzeti szabályozás — Olyan szabályozás, amely ezen összeg kiszámításához az érintett, részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók munkaideje és a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók munkaideje közötti viszonyt veszi alapul”

Összefoglaló – A Bíróság végzése (hetedik tanács), 2015. november 17.

Szociálpolitika — A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód a szociális biztonság területén — 79/7 irányelv — A munkanélküli-ellátás legmagasabb összegét előíró nemzeti szabályozás — Az említett összegre a részmunkaidő szerinti olyan arányosítási együtthatót alkalmazó szabályozás, amely megfelel az összehasonlítható teljes munkaidőben dolgozó munkavállaló által ledolgozott munkaidő mértékéhez viszonyítottan a részmunkaidő által képviselt aránynak — A hátrányos megkülönböztetés hiánya — Egy ilyen szabályozás megengedhetősége

(79/7 tanácsi irányelv, 4. cikk, (1) bekezdés)

A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló 79/7 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével nem ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amelynek értelmében a munkavállalónak az egyetlen részmunkaidős munkaviszonya megszűnéséből eredő teljes munkanélküliség után járó ellátás összegének kiszámításához a törvény által, általános jelleggel megállapított legmagasabb összeg tekintetében a részmunkaidő szerinti olyan arányosítási együtthatót kell alkalmazni, amely megfelel az összehasonlítható teljes munkaidőben dolgozó munkavállaló által ledolgozott munkaidő mértékéhez viszonyítottan a részmunkaidő által képviselt százalékos aránynak.

Az ilyen rendelkezés ugyanis nem tekinthető olyannak, mint amely döntően kedvezőtlen helyzetbe hozná a munkavállalók valamely meghatározott csoportját, jelen esetben a részmunkaidőben foglalkoztatottakat, különösen a nőket. E rendelkezés nem minősíthető tehát a 79/9 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett közvetett módon hátrányosan megkülönböztető intézkedésnek.

(vö. 29., 30. pont és a rendelkező rész)